

DEMOKRASİ EĞİTİMİ

Araş. Gör. Rıfat MİSER*

Demokrasi eğitimi, örgüt eğitimde ve halk eğitiminde olmak üzere, iki başlık altında tartışılabılır. Demokrasi eğitiminin ayrılmaz bir parçası olan ve sürecin nasıl işleyeceğini gösteren demokratik eğitim de, demokrasi eğitimi ile birlikte düşünülebilir.

Örgüt Eğitimde

IV. Milli Eğitim Şurasında (MEŞ) şöyle denilmektedir: Gerçek bir demokrasinin güvencesi ruhlarda ve vicdanlardadır; bu nedenle ülkemizde demokrasının gelişmesi ve kökleşmesi için çocuklara ve halkimiza demokratik davranışlarımız, demokrasi inancının kazandırılması gereklidir. Bu, Türkiye Cumhuriyeti'nin yaşamsal bir sorunudur¹.

İlk ve ortaöğretime ilişkin yasal düzenlemelerde de, demokrasi bilincinin, demokratik davranışların kazandırılmasına ilişkin amaçların öngörüldüğü görülmektedir. Örneğin 1739 sayılı "Milli Eğitim Temel Kanunu", demokrasi eğitimini, Türk Milli Eğitiminin temel ilkelerinden biri olarak belirlemiş bulunmaktadır. Ve fakat bizim okullarımızda demokrasiye ilişkin bağımsız bir ders yoktur; yalnızca değişik dersler içerisinde demokrasiye ilişkin konular bulunmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın bir çalışması, okulöncesi eğitim ilkokul ortaokul ve lise programlarında, demokrasi eğitimine ilişkin olarak şu konuların bulunduğuunu ortaya koymaktadır²:

Okulöncesi Eğitim: Okulun kurallarına uyabilme; aile içindeki kurallara uyabilme; taşılarda yolculuk yaparken kurallara uyabilme.

İlkokul: İnsan hak ve hürriyetleri ile sorumlulukları; mülkiyet hakkı; konut dokunulmazlığı; dayanışma; kadının Türk toplumundaki yeri

*Halk Eğitimi Bölümü Araştırma Görevlisi

1 IV. MES, s. 58.

2 MEB, Milli Eğitim Sisteminde.. ss: 1-26.

ve aile hayatı; toplum hayatı; merkezi yönetim; yerinden yönetim; sosyal yardım kurumları; Türkiye'de çok partili hayatı geçiş; kamuoyu ve basının önemi; yeni anayasamızın dayandığı temel görüş ve ilkeler; T.C. Anayasası'nın bazı maddeleri; Anayasa'da yer alan kurum ve kuruluşlar; devletin temel amaç ve görevleri; vatandaşlık temel hak ve görevleri.

Ortaokul: Toplum içinde yaşama zorunluğu; toplum hayatını düzenleyen kurallar; ailedе demokratik hayat; okulda demokratik hayat; devlet ve devlet şekilleri; demokrasi nedir; demokrasinin tarihçesi; bugünkü demokrasi anlayışı; Anayasamız; devletin yasama yürütme, yargı görevi; temel hak ve ödevlere ilişkin genel hükümler; kişinin hak ve ödevleri; siyasi haklar ve ödevler; Atatürk'ün kişiliği ve düşünceleri; Osmanlı İmparatorluğu dönemindeki fikir hareketleri; insan sevgisi ve evrensellik; hak ve hürriyetlerin tanımı, çeşitli şekilleri, önemi ve kutsallığı; devletin kişisel hürriyetlere ilişkin görevleri; vatandaşlık görevleri; din ve inanç hürriyeti; iyilik yapmak, yardımsever olmak ve dayanışmanın önemi.

Lise: Aile ve akrabalık; din; ekonomi; siyaset. Ayrıca lise tarih, devrim tarihi ve felsefe derslerinde de demokrasi eğitimi'ne ilişkin amaçların bulunduğu, fakat bu amaçlara yönelik konuların belirtildiği görülmektedir.

Bu konuların demokrasi eğitimi için yeterli kapsamı oluşturup oluşturmadığı tartışılabılır. Örneğin insanlarınarası çatışmaların bu konular içinde yer almadığı görülmektedir. Bunun önemli bir eksiklik olduğu düşünülmektedir. Çünkü; akrabalık, arkadaşlık, üretim, bölüşüm, üstast ilişkileri vb. adlarla anılan insanlarınarası ilişkilerde zaman zaman çatışmaların olması yaşamın yadsınamaz bir gerçeğidir.

Çatışmaları çözümlemenin üç yolu; eğemen olma, uzlaşturma ve birleştirmekdir³. Çatışmaların eğemen olmak yoluyla çözümlenmesinin demokrasi ile bağıdaşmadığı açıklır.

Demokrasi, bir yönetim biçimini olmanın yanında, Ertürk'ün de belirttiği gibi, 'bir dünya görüşü ve yaşama biçim'i dir⁴. Bireysel ve kümesel düzeyde demokrasinin benimsenmemesi, davranışa dönüştürülememesi, herhalde bir kamu yönetimi biçimini olarak demokrasinin işlemesini güçlentirecektir. Bu bağlamda düşünüldüğünde, demokrasi eğitimine ilişkin bir dersin; bir yönetim biçimini olarak sistemi tanıtmayan, sistemin

³ Bursalioğlu, s. 242.

vatandaşlara yüklediği hak ve görevleri göstermenin yanında, insan ilişkileri üzerinde de durması; çatışmaların uzlaşma ya da birleştirme yoluya çözümlenmesi yönünde beceri ve tutum kazanırmamasının gerekli olduğu düşünülmektedir.

Bu gereklilik, örgüneğitim sistemi içinde 'demokrasi eğitimi'nin, insan ilişkileri üzerine kurulu bağımsız bir ders olması ile karşılanabilir. Bu durumda, ders öğrencilerin ve öğretmenlerin günlük yaşamdan getirecekleri egemen olma, uzlaşma ve birleştirme davranışlarının çözümlemesi yapılarak işlenebilir.

Demokrasi eğitiminde böyle bir yaklaşımın yararlı olacağının düşünülmektedir. Çünkü böylece, sınıfta kazandırılmak istenen demokratik değerlere sokağın olumsuz etkisi azaltılabilir. Örneğin dönemin Milli Eğitim Bakanı, demokrasi eğitimi konusundaki eleştirilerin hâkî yanının, verilen eğitimin toplumda görülen olumsuz davranışlardan dolayı yetersiz kalması olduğunu söyleyken⁵, sınıfın sokağa baskın çıkması gereğine işaret etmiş olmaktadır. İşte, öğretmenlerin ve öğrencilerin günlük yaşamdan insan ilişkileri konusunda getirecekleri örneklerin sınıfta ders konusu yapılması, bir başka deyişle sokağın sınıfta irdelenmesi hem sokağın etkisini azaltabilecek hem de davranışların kümece pekiştirilmesini sağlayabilecektir. Böylece; demokrasinin, tarih coğrafya ya da matematik gibi öğretilebilecek bir ders niteliği taşımadığını, ancak tutum ve davranışlar düzeyinde, günlük yaşamda uygulanarak öğrenilebileceğini⁶ ileri süren görüşler de geçerliğini yitireceklerdir.

Kuşkusuz, öğretmenin tek bilen, en iyi bilen olduğu bir ortamda demokrasi dersinin işlenebileceği söylenemez; herhalde demokrasi demokratik biçimde işlenilmelidir.

Demokratik eğitim, en azından IV. MES'den beri üzerinde durulan bir konudur. Ancak bugün eğitim sistemimize yöneltilen eleştirilere bakıldığından, bunun başarılı olmadığı ortaya çıkmaktadır. Örneğin öğrencilerin şunları söylediğinin görülmektedir⁷:

— Öğretmenin söylediğinin dışına çıkarsak azarlanıyoruz ya da disiplin kuruluna gönderiliyoruz.

— İlkokuldan beri ezberciliğe öyle alışmışız ki, araştırmaya yönelik bir ödev verildiğinde homurdanıyoruz.

4 Ertürk, s. 114.

5 MEB, Milli Eğitim Sisteminde., s. VI.

6 San, s. 211.

7 Çağdaş Yaşamı Destekleme, s.s.: 250-262.

— Sınavlarda biraz kitabı dışına çıkılsa herşey zor ve karanlık geliyor.

Halk Eğitiminde

Halk eğitimi, akla gelebilecek hemen her konuyu kapsayacak⁸ ve ancak ulusal eğitim amaçları ile sınırlanabilecek bir genişliğe sahiptir. Demokrasi eğitimi de, halk eğitiminin kapsamı içinde bulunmaktadır. Örneğin 1949'da Elsinor'da toplanan "I. Uluslararası Yetişkinler Eğitimi Konferansı"⁹nda, gerçek bir demokrasi ve hoşgörü ruhunu uyarmak, halk eğitiminin görevlerinden biri olarak belirtilmiştir¹⁰. Ülkemize bakıldığında ise, 1927 yılında kurulan 'Halk Dersaneleri' ile 1928 yılında kurulan "Millet Mektepleri"¹¹'nin yurttaşlık eğitimi ile de görevlendirildiği görülmektedir¹². IV. MES'i da, Türkiye Cumhuriyeti'nin yaşamsal sorunu olarak gördüğü demokrasi eğitiminin gerçekleştirilmesine yönelik çalışmalar yapmak üzere, Milli Eğitim Bakanlığı içinde bir 'halk eğitimi dairesi' kurulmasını önermiştir¹³. Bugün yürürlükte olan, Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliğinde de, "yurttaşlık bilinci kazandırma ve özgürlükü demokrasiyi güçlendirme" halk eğitiminin amaçları arasında sayılmaktadır¹⁴.

Bilindiği üzere, halk eğitiminin temel ilkesi, eğitim çabalarına halkın gönüllü katılımıdır. Halkın gönüllü katılımını sağlamak için, onların "duyulan eğitim gereksinmelerine" yönellir. Bu bağlamda düşünüldüğünde, demokrasi eğitiminin halk eğitimi yoluyla iki ayrı biçimde gerçekleştirilebileceği söylenebilir:

a) Dolaylı yaklaşım; kuşkusuz, demokrasinin anlamı, diğer ülkelerde ve Türkiye'de nasıl uygulandığı, vatandaş olarak haklarının ve görevlerinin neler olduğu, bu hak ve görevlerini nerede nasıl gerçekleştirebilecekleri, insanların duyulan eğitim gereksinmesi olarak ortaya çıkabilir. Bu koşullarda, demokrasiye ilişkin doğrudan bir eğitim söz konusu olabilir.

b) Dolaylı yaklaşım; çevremizde şu konularda örnekler görmemiz olanaklıdır: Çocuk-anababa ilişkileri, eşler arasındaki anlaşmazlıklar, arkadaş kümelerindeki dağılmalar, kümeler arasında çatışmalar, kümektoplum çatışmaları, vatandaşların kamu görevlilerinin görev duyarlığı-

⁸ Lowe, s. 19

⁹ Elsinor, Özeti Raporu, s. 1.

¹⁰ Geray, ss: 258|259.

¹¹ IV. Meş, s. 62

¹² Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliği, s. 14.

na güvenmemeleri, onlara rüşvet vermeleri, araya aracı koymaları, küçük üreticilerin kooperatifleşmediğinden ürününü en uygun fiyatla satamaması vb. Kuşkusuz, gerek halk eğitimi gerekse halk eğitimi içinde demokrasi eğitimi bu türden sorunların "aspirini" değildir; ama bu türden sorunların halk eğitimine konu olabileceği ve bu türden nice sorunun temelinde insanlararası ilişkilerdeki otokratik davranışların bulunduğu yadsınamaz. İnsanlar çoğunlukla, yukarıda örnekleşen türden sorunların ayırdımadırlar, ancak bu sorunların 'sorun' niteliği kazanmasının önemli etmenlerinden biri olan "insanlar arasında demokratik ilişkilerin kurulması"nı yeterince değerlendirdiklerini söylemek güçtür. Öyle ise duyulan gereksinmelerin (sorunların) çözümüne yönelik halk eğitimi programları, yetişkinlerin bu sorunların doğrudan veya dolaylı nedenlerini kavramalarını sağlayarak demokratik davranışların kazanılmasına katkıda bulunabilir. Ancak, ana görevi halk eğitimi yapmak olan ve bu konuda ülkemizde en yaygın kuruluş olan "Halk Eğitimi Merkezleri"nin bu yönde programlar uygulamadığı görülmektedir.

Öte yandan halk eğitimi, doğası gereği demokratik olmak zorundadır. Bu zorunluluk, Nairobi Tavsiye Kararlarında da vurgulanan şu ilkelerin bir sonucu olarak görülmektedir;¹³

Halk eğitiminde;

- Katılanların gereksinmeleri esas alınmalıdır,
- Eğitimin geliştirilmesinde katılanların deneyimlerinden yararlanılmalıdır,
- Katılanların eğitim sürecine etkin olarak katılmaları sağlanmalıdır,
- Öğrenme sürecinin her aşamasında, katılanların kaçırlara katılımları sağlanmalıdır,
- Doğal örgütlenmelerden eğitim amacıyla yararlanılmalıdır.

Ülkemizdeki halk eğitimi uygulamalarının demokratik biçimde gerçekleşip gerçekleşmediği konusunda ise yeterli değerlendirmeler bulunmaktadır.

SONUÇ

- Demokrasi eğitimi ya da demokrasi için eğitim, yönetim biçimini olarak demokrasinin yaşammasına eğitim sisteminin bir katkısı olarak düşünülebilir.

¹³ Tavsiye Kararı., ss: 5-6.

● Ancak ülkemiz özgün eğitim sisteminde demokrasi eğitimi, hayat bilgisi, sosyal bilgiler, sosyoloji gibi bazı dersler içinde yer alan konularla işlenmekte olup, bağımsız bir ders olarak yer almamaktadır. Bu dersin, vatandaşlık bilgilerinin yanında insan ilişkilerini de konu edinen bağımsız bir ders olarak özgün eğitim müfredat programlarında yer almasının uygun olacağının düşünülmektedir. Ülkemizde uygulanan halk eğitimi programları da demokrasi eğitiminin konu edinmemektedir. Oysa istem olmasına (gönüllülüğe) koşut olarak, halk eğitiminde dolaylı ya da dolaylı biçimde demokrasi eğitimi yönelinebilinir.

● Öte yandan, gerek özgün eğitimde gerekse halk eğitiminde demokrasi konusunun demokratik olmayan bir biçimde işlenilmesi herhalde düşünülemez.

KAYNAKÇA

- Bursalıoğlu, Ziya: *Okul Yönetiminde Yeni Yapı ve Davramış*, A.Ü. Eğitim Bilimleri Fak. Yayımları, Ankara, 1987.
- Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği: "Nasıl Bir Eğitim İstiyoruz, Öğrencilerle Yapılmış Soruşturma Sonuçları", *Yaratıcı Toplum Yolunda Çağdaş Eğitim*, Cem Yayınevi, İstanbul, 1990.
- Ertürk, Selahattin: *Diktatci Tutum ve Demokrasi*, Yelkentepe Yayınları.
- Geray, Cevat: *Halk Eğitimi*, A.Ü. Eğitim Fakültesi Yayımları, Ankara, 1978.
- Lowe, John: *Dünyada Yetişkin Eğitime Toplu Bakış*, (Çev: Turhan Oğuzkan) Unesco Türkiye Milli Komisyonu Yayımları, Ank. 1985.
- Milli Eğitim Bakanlığı: IV. Milli Eğitim Şurası, *Çalışma Programı, Komisyon Raporları, Konular*, 1949.
- *Yaygın Eğitim Kurumları Yonetmeliği*, Ankara, 1982.
- *Milli Eğitim Sistem'nde Demokrasi Eğitimi*, Ankara, 1991.
- *Unesco'nun Yetişkin Eğitiminin Gelişmesine İlişkin Tavsiye Kararı*, (Çev: Turhan Oğuzkan), Ankara, 1984.
- 19-25 Haziran 1949'da Elsinor (Danimarka) da Toplanan Uluslararası Yetişkin Eğitimi Konferansının Özeti Raporu, (Çev: A. Sudi Bülbül), Ankara, 1984.
- San, Coşkun: "Gençlik ve Demokrasi Eğitimi", *Gençliğin Eğitimi ve Sorunları*, TED Yayımları, Ankara, 1985.